

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6425/2025-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda dr. sc. Dijani Vragović, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Martinovića, OIB:28446828502 iz Zagreba, Jaruščica 1b, kojeg zastupa punomoćnik Igor Paulić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Špehar i Gavrančić d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, kojeg zastupa punomoćnica Margita Kiš Kapetanović, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 20. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja te punomoćnika tuženika, dana 25. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, isplatiti tužitelju Tomislavu Martinoviću, OIB:28446828502 iz Zagreba, Jaruščica 1b, iznos od 177,60 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku na svaki pojedini iznos, i to:

- na iznos od 12,89 eura od 1.8.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 13,04 eura od 1.9.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 12,96 eura od 1.10.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 12,88 eura od 1.11.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 13,06 eura od 1.12.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 13,23 eura od 1.1.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 13,41 eura od 1.2.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 13,36 eura od 1.3.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 13,66 eura od 1.4.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 13,58 eura od 1.5.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 7,19 eura od 1.6.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 7,63 eura od 1.7.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 7,53 eura od 1.8.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 7,91 eura od 1.9.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 7,71 eura od 1.10.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 7,56 eura od 1.11.2010.g. pa do isplate,

po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi

tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

- I. Ne dopušta se preinaka učinjena podneskom od 18. siječnja 2024.
- II. Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu kojim je tužitelj potraživao isplatu iznosa od 443,85 eura s pripadajućim zateznim kamatama.
- III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovog postupka u iznosu od 968,75 eura sa zateznim kamatama koje teku od 25. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 1. travnja 2008. s tuženikom sklopio Ugovor o namjenskom kreditu, potpisan i solemniziran kod javnog bilježnika Marije Baković u Zagrebu, pod brojem OV-14697/08 07. travnja 2008., prema kojem je tuženik, kao kreditor, odobrio tužitelju stambeni kredit za kupnju nekretnine u iznosu 80.200,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, a tužitelj se obvezao vratiti navedeni iznos do 01. svibnja 2023. Mjesečni anuitet iznosio je 668,15 CHF. Na iznos kredita obračunavaju se kamate od 5,80% koja kamata je ugovorena kao promjenjiva. Navodi kako su tim Ugovorom o kreditu povrijeđena njegova prava kao potrošača, budući da je tuženik koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe, kojom je tuženik predvidio jednostrano mijenjanje kamatne stope. U postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, presudom Visokog Trgovačkog suda broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu u kojem je presuđeno da je tuženik, među ostalim bankama, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima korištenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne odredbe promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna. Slijedom navedenog predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te tijekom zateznih kamata, ističe prigovor zastare i promašene aktivne legitimacije. Navodi da je predmetni kredit konvertiran tako da su sve tužiteljeve uplate uzete u obzir te uračunate za otplatu usporednog EUR kredita. Navodi da je konverzija kredita provedena sukladno Zakonu uz o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju čime su stranke izmijenile osnovni ugovor na način da je tužitelju kredit koji je bio denominiran u kunama s valutnom klauzulom u CHF konvertiran u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR čime je položaj tužitelja izjednačen s položajem koji bi bio da je koristila kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Ističe da je Zakonom točno bilo propisano na koji način se vršila konverzija iz CHF u EUR kao i način na koji je potrebno izvršiti provjeru izračuna konverzije te obavijestiti potrošača o tome, što je tuženik i učinio. Navodi da je tužitelj slobodnom voljom prihvatio konverziju čime je nastao pravni odnos koji obvezuje tužitelja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog postupka. Kasnije u tijeku postupka tuženik tužitelju osporava svojstvo potrošača te ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije.

3. Tužitelj je podneskom od 18. siječnja 2024. zahtjev uredio sukladno odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", broj 57/2022, dalje ZUESV), na način da potražuje iznos od 650,00 eura sa zateznim kamatama. Tuženik je naveo da se protivi preinaci tužbe. Kako u konkretnom slučaju tužitelj nije samo konvertirao zahtjev u euro kao službenu valutu u Republici Hrvatskoj, što bi predstavljalo uređenje tužbenog zahtjeva, već je zahtjev i povisio na način da umjesto iznosa od 621,45 eura (koji iznos odgovara tužbenom zahtjevu u kunama) potražuje iznos od 650,00 eura ne navodeći zašto čini navedenu preinaku. S obzirom na navedeno sud nije našao da bi navedena preinaka bila svrsishodna, slijedom čega ju nije dopustio pa je odlučeno kao u toč. I izreke rješenja.

4. Tužitelj je podneskom od 27. ožujka 2026. uskladio tužbeni zahtjev sa nalazom i mišljenjem vještaka na način da je isti umanjio te konačno potražuje iznos od 177,60 eura s pripadajućim zateznim kamatama. Slijedom navedenog navedenim podneskom nije preinačena tužba, ali ispravno navodi tuženik da je došlo do povlačenja dijela tužbe smanjenjem tužbenog zahtjeva zbog čega je sud sukladno odredbi čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje ZPP) utvrdio je da je tužba u tome dijelu povučena kao pod točkom II. izreke rješenja, s obzirom da se tuženik navedenom povlačenju nije protivio.

5. Tijekom postupka izvršen je uvid u ugovor o kreditu od 31. ožujka 2008. (poledina lista 5 spisa, list 7-9 spisa), Dodatak ugovoru kreditu od 01. veljače 2016. (list 10-14 spisa), otplatni plan (poledina lista 14 – lista 21 spisa), promet po kreditu (list 56-67 spisa), dopis tuženika od 12. studenog 2015. (list 68 spisa), izračun konverzije na dan 30. rujna 2015. (list 70-73 spisa), informativni sažetak izračuna konverzije na dan 30. rujna 2025. (list 74 spisa), pregled otvorenih stavki na dan 30. rujna 2025. (list 76 spisa), (prijedlog izmjene ugovora o kreditu od 78-81 spisa), te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja (list 287-288 spisa) i financijskim vještačenjem po vještaku Darku Prpiću – Darfin d.o.o. (list 294-302 spisa).

6. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je glavni zahtjev tužitelja osnovan. Slijedom navedenog, sud nije odlučivao o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu.

7. Među strankama nije sporno da je sklopljen Ugovor o kreditu od 01. travnja 2008., kojim je tuženik tužitelju stavio na raspolaganje iznos kunske protuvrijednosti 80.200,00 CHF prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate kredita. Predmetnim Ugovorom stranke su ugovorile da će se na iznos kredita obračunavati kamata 5,80 % godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora. Nije sporno niti da je sklopljen Dodatak ugovoru kreditu od 1. veljače 2016. kojim je izvršena konverzija iz kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

8. Sporno je je li ugovorna odredba o promjenljivoj kamatnoj stopi u predmetnom Ugovoru o kreditu bila jasna, lako razumljiva i uočljiva, odnosno je li nepoštena, s obzirom da je posljedica nepoštenosti odredbe njezina ništetnost. Također sporna je i aktivna legitimacija.

9. Iz odredbe čl. 2.2. Ugovora o kreditu proizlazi da je ugovorena redovna kamata 5,80 % godišnja, koja je promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta i Odluke o kamatnim stopama Kreditora.

10. Presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje VSRH) poslovni broj Revt-249/14 od 9. travnja 2015. te presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje VTS) poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepošteno ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. godine pa nadalje, protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

11. Prema odredbi čl. 106. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, br. 41/14 i 110/15, dalje ZZP) odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106. st. 1. u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. toga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, a kako je to propisano odredbom čl. 118. ZZP-a, o čemu se u ovom slučaju radi. U odnosu na navode tuženika da u konkretnom slučaju nije primjenjivo pravno shvaćanje iz presude Visokog trgovačkog suda broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014.

zbog čega bi u svakom sporu o individualnom restitucijskom zahtjevu potrošača, pokrenutom nakon donošenja pravomoćne presude u sporu radi zaštite kolektivnih interesa i prava, trebalo iznova preispitivati poštenost spornih odredaba potrošačkog ugovora, ističe se da je sukladno članku 502.c ZPP-a i članku 118. Zakona o zaštiti potrošača ovaj sud vezan za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba tuženika o promjenjivoj stopi redovne kamate. Naime, člankom 502.c ZPP-a propisano je da fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

12. Ovakvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. uz obrazloženje da prema članku 502.a st. 1. ZPP-a udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijeком predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određenih djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povrjeđuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Odredbom članka 502.b ZPP-a propisan je sadržaj tužbe iz članka 502.a ZPP-a, dok je člankom 502.c ZPP-a propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Tom odredbom propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavak 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Prema navedenom, citirane odredbe ZPP-a i ZZP-a propisuju direktni učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove da se u posebnim postupcima radi ostvarenja prava potrošača za naknadu mogu pozvati na utvrđenje iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen tužbi iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a. S obzirom na to nema potrebe u navedenom pravcu ponovno provoditi dokazni postupak jer bi u suprotnom, s obzirom na iznesena utvrđenja iz tog postupka i citirane zakonske odredbe, drugačije postupanje bilo nesvrishodno neekonomično i previše tegobno za potrošača, kao što bi bilo i u suprotnosti sa navedenim odredbama ZPP-a i ZZP-a

13. Imajući na umu da je Ugovor o kreditu između tužitelja i tuženika sklopljen upravo u razdoblju koje je obuhvaćeno presudama donesenima u postupcima pokrenutima radi zaštite kolektivnih interesa potrošača, to je sud, sukladno navedenim zakonskim odredbama, vezan za pravna utvrđenja iz citiranih presuda.

14. Na okolnost pregovaranja prije sklapanja ugovora o kreditu i razumijevanja ugovornih odredbi te uzrokuju li iste znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača suprotno načelu savjesnosti poštenja, sud je saslušao tužitelja koji je u svom iskazu u bitnome naveo da je kredit uzeo radi kupnje stana da riješi svoje stanovanje te i dalje tamo stanuje. Sam je otplaćivao kredit. Došao

je u Zagrebačku banku da digne kredit i tamo su mu rekli da je najpovoljnije uzeti kredit u CHF jer su najpovoljnije kamate. Banka je sastavila ugovor, kojeg je pročitao. Kada ga se pita za promjenjivu kamatnu stopu navodi da su mu u banci rekli da neće biti puno odstupanja, ali nisu mu objasnili na koji način se može mijenjati kamatna stopa. Na upit je li pokušao pregovarati o navedenoj odredbi, navodi da je njegov uvjet bio da mu rata ne bude veća od 3.000,00 kuna. Nije mogao intervenirati na tekst ugovora o kreditu niti anexa ugovora o kreditu. Anex je sklopio jer mu je bilo teško otplaćivati kredit s obzirom na porast rate a banka je to ponudila. Najviši iznos rate iznosio je oko 4.400,00 kuna. Navodi da se baš ne razumije u postotke ali je pitao u banci hoće li rasti rata a oni su mu rekli da će rasti minimalno. Razumije što znači da je nešto promjenjivo kod kamatne stope. Nije pitao bankara o uvjetima promjene kamatne stope. Ne sjeća se točno koliko je porasla kamata. Na pitanje je li tražio da se ugovori fiksna kamatna stopa, navodi da je tražio da mu visina rate ne pređe 3.000,00 kuna. Ne sjeća se je li od banke dobivao obavijesti o promjenama kamatne stope, makar se sjeća da je nekakve obavijesti dobivao. Nije prigovarao izračunu konverzije niti je detaljno provjeravao taj obračun već je prihvatio ponudu banke. Kredit je isplatio negdje u 6. mjesecu 2023.

14.1. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužitelja kao uvjerljiv i logičan. Sud prihvaća iskaz tužitelja posebno u dijelu u kojem navodi da se nije posebno pregovaralo u pogledu odredaba koje se odnose na jednostrano promjenjivu kamatnu stopu niti su tužitelju pojašnjeni parametri za njezinu promjenu. Na temelju navedenog ovaj sud zaključuje da ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi tužitelju nisu bile jasne, razumljive i lako uočljive, te da se o istima nije pojedinačno pregovaralo zbog čega uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača suprotno načelu savjesnosti poštenja (tako i VSRH u Rev 3142/18 od 19. ožujka 2019. i dr.).

15. U odnosu na svojstvo potrošača tužitelja, valja reći da je Ugovorom o kreditu odobren i stavljen na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti CHF, radi kupovine stana (čl. 6. Ugovora) tužitelju kao fizičkoj osobi. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je predmetni kredit uzeo radi kupnje stana za stanovanje. U stanu sada trenutno živi sa obitelji. Stan nije nikad iznajmljivao niti davao u zakup. Stan za koji je digao kredit nalazi se na adresi Jaruščica 1b. U to vrijeme bio je zaposlen u firmi Autoprijevoz Damir Martinović, što je bio obrt njegovog oca. Nije imao svoj obrt ni trgovačko društvo. Svoju firmu otvorio je tek 2017., Derma estetika j.d.o.o. Firma je bila registrirana na adresi stana u kojem je i dalje stanovao. Okolnost da je tužitelj 9 godina nakon sklapanja Ugovora o kreditu otvorio trgovačko društvo čije sjedište je bilo registrirano na istoj adresi stana u kojem tužitelj živi nije od utjecaja na status potrošača tužitelja. Zbog navedenog, ovaj sud zaključuje da je tužitelj sklopio ugovor o kreditu kao potrošač, stoga je vezan za utvrđenja iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača.

16. U odnosu na prigovor nedostatka aktivne legitimacije u odnosu na uplate po kreditu za koje tuženik navodi da se ne mogu pripisati tužitelju valja reći da je tužitelj u svom iskazu naveo da je kredit otplaćivao sam. Pored navedenog treba istaknuti da je prema shvaćanju ovog suda pravno neodlučno je li tužitelj ili treća osoba platila pojedine anuitete temeljem predmetnog Ugovora o kreditu. Naime, odredbom čl. 161. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23, dalje ZOO) propisano je da obvezu može ispuniti ne samo dužnik nego i treća osoba, dok je stavkom 3. istog članka propisano da je vjerovnik dužan primiti ispunjenje od treće osobe, ako je dužnik s tim

suglasan, osim kad prema Ugovoru ili prema naravi obveze istu treba ispuniti dužnik osobno. Odnos između glavnog dužnika - tužitelja i treće osobe, ne tiče se tuženika kao kreditora pa je pravno neodlučno je li pojedine anuitete otplaćivala tužiteljica ili neka treća osoba. Dakle, tužiteljica je u svojstvu korisnika kredita sklopila Ugovor o kreditu, koji je otplaćen pa je on kao ugovorna strana iz kreditnog odnosa aktivno legitimirana zahtijevati isplatu preplaćenih anuiteta kredita (tako Županijski sud u Bjelovaru u odluci broj GŽ-787/21 od 15. veljače 2022. i dr.). Slijedom navedenog, za zaključiti je da je istaknuti prigovor tuženika neosnovan.

17. Prema tome, a prihvaćajući utvrđenja iz pravomoćnih presuda u sporu radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača, sud je utvrdio ništetnim dio odredbe čl. 2.2. spornog Ugovora o kreditu, kojim je ugovorena promjenjiva kamatna stopa.

18. Kako su odredbe Ugovora o kreditu ništetne u dijelu kojim je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, sukladno odredbi čl. 323. ZOO-a tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta i to razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna tuženika prema promjenjivoj kamatnoj stopi i iznosa prema početno ugovorenoj kamatnoj stopi.

19. Sama činjenica da su stranke Dodatak ugovoru o kreditu na temelju ZID ZPK/15, kojim je izvršena konverzija kredita u valuti CHF u kredit uz valutnu klauzulu u valuti EUR, a kojim su u prethodno zaključenom ugovoru o kreditu izmijenili odredbe glede valutne obveze, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, i kojim su postigle sporazum o raspolaganju preplatom, ne znači da je korisnik kredita izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne. Ovo stoga što korisnik kredita i nadalje tvrdi da mu nije u cijelosti podmiren dug, odnosno da provedbom konverzije nisu otklonjene posljedice koje su proizvele ništetne ugovorne odredbe, slijedom čega i postavlja kondemnatorni zahtjev za isplatu, pri čemu treba imati u vidu i to da ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla, kao i da ništetan ugovor ne postaje valjan ni kada uzrok ništetnosti naknadno nestane (čl. 326. st. 1. ZOO), osim u izuzetnim uvjetima koje propisuje čl. 326. st. 2. ZOO. Isto stajalište je taj sud izrazio i u kasnije donesenoj odluci posl. br. Rev- 18/2018 od 26. svibnja 2020. godine.

20. Po utvrđenju ovoga suda, tužitelj, neovisno o zaključenom sporazumu o konverziji dana, ima pravni interes za pokretanje predmetne parnice, odnosno ovlaštena je u istoj pozivati se na ništetnost pojedinih ugovornih odredbi, odnosno tražiti utvrđenje njihove ništetnosti, kako bi na temelju toga ostvarila zaštitu povrijeđenih prava za koja smatra da joj pripadaju, odnosno kako bi ostvarila pravo na obeštećenje zbog primjene tih ništetnih odredbi, a takav zaključak je u skladu i s pravnim shvaćanjem izraženim i u odluci Suda EU, donesenoj 14. ožujka 2019. godine u predmetu C-118/17 (V protiv Erste bank Hungary), prema kojem shvaćanju odredbu čl. 6. st. 1. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim ugovornim odredbama uvijek treba tumačiti na način da nepoštene ugovorne odredbe nisu obvezujuće za potrošače, i to kao da nikada nisu postojale, tako da ne mogu imati učinak u odnosu na potrošača, sve to s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio kada navedena odredba ne bi postojala. Stoga u situaciji kada su nepoštene ugovorne odredbe izmijenjene ili zamijenjene drugim odredbama s ciljem kako bi se neki ugovor održao na snazi, i to ne samo onda kada do toga dođe izravnom intervencijom zakonodavca, već i onda kada do toga dođe intervencijom ugovornih

strana izvršenom temeljem neke zakonske odredbe, kao što je to ovdje slučaj, to nikako ne može imati za posljedicu smanjenje zajamčene pravne zaštite potrošača, što znači da potrošač u svakoj situaciji, pa tako i u konkretnom slučaju tužiteljica, mora imati mogućnost uspostave, činjenično i pravno, one situacije u kojoj bi se nalazio da takva nepoštena odredba nije postojala, a osobito mora imati mogućnost ostvarivanja povrata koristi koju je trgovac neopravdano stekao na njegovu štetu temeljem nepoštene i ništetne ugovorne odredbe.

21. Konverzija kredita u valuti CHF, onako kako je uređena navedenim Zakonom odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, i niti jedna odredba ZID ZPK/15 ne širi primjenu konverzije na izvanugovorne odnose stranaka, kao što su restitucijski zahtjevi (stečeno bez osnove) temeljem ništetnih ugovornih odredbi. Konačno, treba imati u vidu i to da se tužitelj niti jednom odredbom sklopljenog Dodatka ugovoru ne odriče prava zahtijevati isplatu temeljem ništetnih ugovornih odredbi ugovora o kreditu u valuti CHF.

22. Da zaključenje Dodatka po pravilima ZID ZPK/15 nije zapreka za utvrđenje ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu proizlazi iz činjenice da ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla, pri čemu ništetan ugovor ne postaje valjan niti kada uzrok ništetnosti naknadno nestane, osim u izuzetnim slučajevima kada je zabrana manjeg značaja i kada je ugovor u cijelosti ispunjen, a što nije slučaj kod sklapanja ugovora o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom i ugovorenom valutnom klauzulom (tako i VSRH u odlukama poslovni broj: Rev 3142/2018-2 od 19. ožujka 2019., Rev-18/2018-2 od 26. svibnja 2020. i Rev-809/2019 od 21. prosinca 2022.).

23. Neosnovan je istaknuti prigovor zastare tuženika, jer je 4. travnja 2012. pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača došlo do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO-a te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe, odnosno od 13. lipnja 2014. za odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi. Naime, u nedostatku posebnih zakonskih odredaba koje bi izričito uređivale prekid zastare zbog pokretanja postupka radi zaštite kolektivnih interesa i prava, a vodeći i računa o tome da potrošači mogu ostvariti djelotvornu pravnu zaštitu bez obzira na kratak restitucijski rok iz ništetnih ugovora i bez obzira na to što je člankom 140. Zakona o zaštiti potrošača propisano da pokretanje ili vođenje postupka radi zaštite kolektivnih interesa potrošača ne sprječava potrošača da protiv trgovca pokrene pojedinačni postupak radi zaštite svojih povrijeđenih subjektivnih prava, sud nalazi da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare. Potraživanje iz ove parnice zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina sukladno odredbi čl. 225. ZOO-a, a koji rok nije protekao budući da je tužba u ovom predmetu podnesena 10. lipnja 2019. (ovakvo pravno shvaćanje izrazio je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.).

24. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva izveden je dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o.

24.1. Vještak je u svom nalazu i mišljenju izračunao razliku u visini obveze tužitelja prema predmetnom Ugovoru o kreditu, a ukoliko se kao kamatna stopa uzme početno ugovorena stopa od 5,80%. Navedeno, s obzirom na okolnost da su tužitelj i tuženik na dan sklapanja Ugovora o kreditu decidirano naveli da kamatna stopa iznosi upravo

toliko pa se ovako utvrđena kamatna stopa ima smatrati transparentnim i jasnim, od stranaka utvrđenim (tako i VSRH Revt 249/14).

24.2. U svom nalazu i mišljenju vještak je izračunao da ukupna razlika između iznosa stvarno plaćenih anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na iznose anuiteta prema početnom otplatnom planu iznosi 266,20 CHF, odnosno kunska protuvrijednost iznosi 1.338,12 HRK, odnosno po fiksnom tečaju eur (1 eur = 7,53450 HRK) iznosi 177,60 EUR, za anuitete koje je nalazom utvrđen više plaćen iznos. Zatezne kamate na više plaćene razlike anuiteta obračunate do dana konverzije iznose 123,37 eura. Preplata utvrđena konverzijom iznosi 5.728,81 EUR. UKUPNO pod I predstavlja zbroj više plaćenih razlika anuiteta s osnove promjene kamatne stope te umanjena za preplatu i iznosi -5.551,21 EUR. UKUPNO pod II predstavlja Ukupno I uvećano za razliku zatezne kamate i iznosi -5.427,84 EUR.

24.3. Na nalaz i mišljenje vještaka stranke nisu imale primjedbi te je vještak saslušan na ročištu 20. travnja 2026. ostao u cijelosti kod danog nalaza i mišljenja. Slijedom navedenog, sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, budući da je isti sačinjen jasno i obrazloženo, nije u proturječnosti sam sa sobom ili s izviđenim okolnostima.

25. Slijedom navedenog, sud je tužitelju dosudio preplaćeni iznos s osnove promjenjive kamatne stope u visini 177,60 eura, prema nalazu i mišljenju vještaka. Dosuđen iznos čiju isplatu je zatražio tužitelj predstavlja tzv. "pozitivne razlike". Naime, u slučaju izostanka prigovora radi prebijanja ili materijalnopravnog prigovora prijeboja ili protutužbenog zahtjeva, u postupcima u kojima tužitelj potražuje isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, sud nije ovlašten niti dužan umanjiti tužiteljevu tražbinu s negativnim tečajnim razlikama koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK – CHF bio manji od tečaja HRK – CHF na dan isplate kredita (odluka proširenog vijeća VSRH u Rev 549/23 od 18. prosinca 2023.).

26. Na svaki preplaćeni mjesečni iznos tužitelju pripadaju zatezne kamate sukladno odredbi čl. 1115. ZOO-a i to od dana kada su izvršene uplate, a kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka. Visina stope zatezne kamate dosuđena je sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a.

27. Prema odredbi čl. 1115. ZOO, opseg vraćanja stečenog, određuje da, kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

27.1. Kako je tuženik utužene iznose primio s obzirom na ugovorne odredbe koje su utvrđene ništetnima, to je, sukladno citiranoj odredbi, dužan vratiti ih tužitelju. Ugovaranjem promjenjive kamatne stope, tuženik je propustio tužitelja upoznati s parametrima bitnima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, slijedom čega je njegovo postupanje ocijenjeno nepoštenim, a zatezna kamata je dosuđena od izvršene uplate.

28. U odnosu na navod tužene da tužitelj u tužbenom zahtjevu nije uzeo u obzir izračun sudskog vještaka kojim je utvrđena preplata tužitelju prilikom provođenja konverzije, ističe se da je sukladno čl. 6. Dodatka Ugovoru o kreditu postignut je sporazum stranaka o pretplati prema kojem će se ukupan iznos pretplate koristiti za namirenje budućih dospjelih anuiteta po kreditu u EUR na način da se 50% anuiteta

podmiruje iz pretplate do iskorištenja cjelokupnog iznosa pretplate, dok je korisnik kredita u obvezi podmiriti preostali dospjeli iznos anuiteta, slijedom čega tužitelj nije ni bio u obvezi umanjiti iznos iz tužbenog zahtjeva za iznos pretplate budući je ista uračunata u anuitete nakon konverzije, a tužbeni zahtjev glede pretplate temeljem ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi se odnosi na preplaćene iznose do konverzije.

29. Intencija zakonodavca prilikom donošenja ZID ZPK/15 bila je otklanjanje dužničke krize zbog rasta tečaja CHF te je u tom smislu zakonom bilo predviđeno da banke moraju ponuditi sklapanje dodatka osnovnom ugovoru o kreditu, a potrošači mogu prihvatiti konverziju u odgovarajući kredit sklopljen u EUR na način da se krediti vezani uz CHF konvertiraju u kredite denominirane u EUR i kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.a do čl. 19.e ZID ZPK/15). Ratio donošenja navedenog Zakona sadržana je u odredbi čl. 19.b ZID ZPK/15, kojom je propisano da konverzija kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Međutim odredbama ZID ZPK/15, nije reguliran način rješavanja posljedica ništetnih ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula.

30. U skladu s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a tužitelj ima pravo na naknadu parničnih troškova prema odredbama Tbr. 7., 8., 9. i 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23), prema troškovniku predanom na ročištu održanom 20. travnja 2026., i konačnoj vrijednosti predmeta spora, i to za sastav tužbe iznos od 50,00 eura (Tbr. 7. točka 1.), troška sastava podnesaka od 29. siječnja 2020., 3. lipnja 2020., 16. lipnja 2021. i 18. siječnja 2024., svaki u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 8. točka 1.), troška zastupanja na ročištima 16. prosinca 2025. i 20. travnja 2026., svaki u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 9. točka 1.), troška za sastav podneska od 27. ožujka 2026. u iznosu od 25,00 eura (Tbr. 8. točka 3.), ukupno 375,00 eura, što uvećano za PDV 25% iznosi 468,75 eura. Tužitelju je priznat i trošak predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 500,00 eura.

30.1. Tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 19. prosinca 2025., kojim dostavlja potvrdu o uplati, jer isti nije potreban za vođenje ove parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a prema kojoj sud prilikom odlučivanja o troškovima određuje naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice cijeneći pri tome brižljivo sve okolnosti i vodeći računa o pravilima za pripremanje glavne rasprave. Tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 27. ožujka 2026. u punom iznosu kako je zatražen s obzirom da sukladno Tbr. 8.1. Tarife za sastavljanje obrazloženih podnesaka u kojima se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili se očituje na nalaze i mišljenja vještaka, tužitelju pripada nagrada kao za tužbu po Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7., ali ne više od sveukupno 4 takva podneska u prvostupanjskom postupku. Tužitelju nije dosuđen zatraženi trošak na ime sudske pristojbe na presudu jer tužitelj kao potrošač više nije u obvezi plaćati sudske pristojbe u ovom predmetu sukladno odredbi čl. 11. st.1. toč. 20. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine

br. 118/18 i 51/23). S obzirom na navedeno kako tužitelj dosad nije uplatio pristojbu na tužbu niti će sud donijeti rješenje radi naplate navedene pristojbe imajući na umu odredbu čl. 11. st. 1. toč. 20. ZSP-a to mu ni taj trošak nije priznat.

31. U odnosu na navode tuženika da bi sud prilikom donošenja odluke od djelomičnom povlačenju tužbe trebao uzeti u obzir naknadu razmjernog troška tuženiku valja reći da je navedeno sud uzeo u obzir dosudivši tužitelju trošak prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu sukladno shvaćanju prema kojem u slučaju kad do smanjenja tužbenog zahtjeva nije došlo nakon djelomičnog udovoljenja zahtjevu tužitelja, tužitelj za radnje poduzete prije smanjenja zahtjeva nema pravo na naknadu troškova postupka prema vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzete radnje, već upravo prema vrijednosti predmeta spora smanjenog zahtjeva (tako i VSRH u odluci broj Rev 216/2021-2 od 25. svibnja 2021).

32. Slijedom navedenog, a sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju ukupan trošak postupka u iznosu 968,75 eura, zajedno sa zateznim kamatama na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a, a po stopi sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a, kako je to odlučeno u točki III. izreke rješenja.

U Zagrebu, 25. svibnja 2026.

Sutkinja:
dr. sc. Dijana Vragović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužitelj po pun.
- tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30888-800f3**

Kontrolni broj: **0c130-c6b16-dae3a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.